

Nejvyšší soud v Brně zabývá se právě otázkou umístění své nové budovy. Rozhodnutí o stavbě má zásadní význam hlavně proto, že postavením budovy pro nejvyšší soud bude také s konečnou platností rozřešena otázka umístění nejvyššího soudu v Brně. To je hlavní důvod neobyčejného zájmu veřejnosti o výsledek ideové soutěže a také příčina, proč část tisku posuzuje dosti skepticky poslední rozhodnutí jury. Po opuštění myšlenky postavit nejvyšší soud na nevhodném staveništi v Husově třídě, byla vypsaná ideová soutěž na stavební místo pod českou technikou, a na staveništi konservatoře. Podle jednomyslného usnesení poroty z 8. září 1931 se však žádný z předložených projektů nehodí k tomu, aby bez podstatných změn se stal podkladem pro zhotovení definitivních plánů zadávacích. Proto také porota nenavrhla žádného ze soutěžících k tomu, aby s ním bylo jednáno o pořízení definitivních plánů pro novostavbu nejvyššího soudu. Předloženými návrhy nebyla ani rozřešena zásadní otázka, které z obou stavenišť je výhodnější. Porota proto sama vypracovala určité směrnice pro umístění nejvyššího soudu. Obavy, které projevila část tisku, že se snad rozhodnutí o umístění novostavby oddaluje proto, aby se získala půda pro návrh na přeložení nejvyššího soudu do Prahy, nemají ve výsledcích soutěže podkladu. Nutno si také uvědomiti, že budova má sloužiti několika generacím. Nelze proto nějak ukvapeně rozhodovati o její výstavbě. Ovšem stavební pozemek by již mohl býti po tak dlouhé době určen, ale to snad zavinili také soutěžící stavitelé tím, že se řešení vyhnuli a podali návrhy pro obě stavenišť, než sama porota, která nechtěla bez určitých návrhů definitivní místo zvoliti, ač k tomu byla oprávněna a podle materiálu projekty získaného, který byl veřejně vystaven, tak učiniti mohla. —kg.

Návrh zákona o soudní příslušnosti a civilního řádu soudního byl ministerstvem unifikací vydán knižně. Spis obsahuje také návrh uvozoovacího zákona, který jest společný pro oba zákony, a důvodovou zprávu. V celku sleduje návrh stavbu zákonů kdysi rakouských, proti obč. s. por. přináší zásadní změnu, že materie, kterou obsahoval o. s. p. jako zákon jediný, jest rozdělena do dvou zákonů. Zákon o vykonávání soudní moci a o příslušnosti řádných soudů ve věcech občanských (zákon o soudní příslušnosti) jest rozdělen na dvě části; první z nich upravuje všeobecně soudní moc vůbec v 48 paragrafech, totiž o soudech a soudních orgánech, o odmítnutí těchto a o příslušnosti vůbec. Druhá část pojednává v §§ 49—94 o předmětné a místní příslušnosti. Civilní řád soudní obsahuje 635 paragrafů rozdělených na 8 částí. Není možno v krátké zprávě uvést všechny hlavní změny a proto uvádíme jen zejména, že osnova přijala zákaz novot podle c. ř. s. s některými změnami, které zabraňují důsledkům příkrosti zákazu, dále se zavádí odpor proti rozsudkům kontumačním, za který se pokládá každé napadnutí rozsudku jakkoliv označené, konečně jako zvláštní druhy řízení upravuje osnova řízení rozkazní, směnečné, nájemní, rozhodčí, upomínací a manželské. Poslední dva druhy řízení byly dosud v zemích historických upraveny zvláštními zákony. Naproti tomu řízení syndikátní se nepokládá za zvláštní způsob řízení a čl. VI. uv. zák. ponechává výslovně v platnosti syndikátní zákon č. 112/1872 ř. z. Dr. Gerlich.

Institut de Droit international konal letošní svůj kongres v Cambridgi za účasti významných jmen mezinárodních, jako Politise, de Lapradella, Undena; Československo zastupoval prof. Hobza. V otázce menšinových práv neučinil kongres usnesení; zpráva ruského zástupce Mandelstama, dožadujícího se zevšeobecnění menšinového práva, obmezeného nyní jen na nově vzniklé státy, byla podporována Hobzou a Undenem. Narazila však m. j. i na opačná mínění ital. senátora Catallaniho, tvrdícího, že velmoci základní principy ochrany menšinové dávno již akceptovaly. V otázce mezinárodních mandátů vyslovil se Institut pro návrh, aby Radě Společnosti národů bylo přiznáno právo jednostranně odejmouti mandátářské velmoci její mandát —av—

36. sjezd německých právníků, konaný začátkem září v Lübecku, probral v 5 sekcích řadu aktuálních temat; z nich zvláště otázku

zrovnoprávnění ženy v rodinném právu a v důsledku nedávných událostí aktuální otázku průmyslové špionáže. Sjezd se neobešel bez incidentu; ostrá úvodní politická slova předsedy, napadnuvšího haagský výrok o celní unii, musela býti dodatečně vzhledem k cizině mírněna.

—av—

Z právnických fakult. Novostavba právnické fakulty v Brně spěje ke svému dokončení jen zvolna. Přesto však její severní křídlo bude v prosinci tohoto roku hotovo, takže se sem — ovšem zase jen prozatímně! — nastěhuje celá fakulta, neboť správa alumnátu důrazně se domáhá místností ve své budově ve Smetanově ul. Nelze si zamlčeti, že není možno se spolehnouti na sliby stavební správy, která tolikrát jich nedodržela, a že stěhování do nehotové budovy — nota bene se starým nábytkem — skrývá nebezpečí, aby z provisoria nestalo se nekoličeté provisorní definitivum.

Vr.

Camping a tramping a hledisko právní. Pod tímto titulem přineslo poslední číslo (10.) minulého (XII.) ročníku Všehrdu článek o známé vyhlášce zemského úřadu proti campingu a trampingu. Článek náš dokazoval neplatnost a neústavnost tohoto aktu a ještě některé nesrovnalosti po stránce právní i obsahové. Článek tohoto užilo ve výtahu Národní osvobození a Večerní České slovo vesměs z 18. června t. r. Stalo se tu, co předvíдалa redakční rada pražská, předeslavši jmenovanému článku našemu redakční poznámku, v níž vyzvala »každého, kdo by chtěl článek citovati, aby neopominul zdůrazniti naše zásadní stanovisko, že intenci zemského úřadu považujeme nade vší pochybnost za správnou a nutnou a že v zájmu věci vytykáme pouze nesprávnou realizaci dobrého úmyslu«. Uvedeným listům se však hodil pouze fakt, že se tu poukazuje na neplatnost a na neústavnost campingové vyhlášky, jež také oba listy náležitě (Več. Č. sl. palcovými literami) zdůraznily, zatím co stanovisko redakce a pisatele odbyly jenom zcela zběžně. V nezasvěceném čtenáři potom jistě oba články (resp. článek v Nář. osvobození, jelikož Več. Č. slovo jeho článek jenom převzalo a doplnilo) vzbudily dojem, že pisatel článku ve Všehrdu stojí na stanovisku, zastávaném těmito listy. Nebudeme zde polemizovati s jednáním zmíněných listů a odkazujeme pouze na Venkov ze dne 24. června t. r., který na ně rovněž reagoval a správně označil články ve zmíněných dvou listech za zneužívání článků ve vědeckých revuích a — mírně řečeno — za neserióznost.

Měli jsme v úmyslu komentovati v tomto časopise stručně hlasy vážného denního tisku našeho (českého i německého), pokud se týkaly právní stránky vyhlášky. Noviny se však jen zřídka zabývaly campingovou vyhláškou opravdu s hlediska právnického, většinou se psalo tónem, jež jsme nahoře vytkli. Pokud byl uplatňován právnický názor, dělo se tak (až na některé výjimky) bez znalosti aspoň nejběžnějších principů práva ústavního a správního (srv. na př. článek pana J. v Lidových novinách ze dne 22. května t. r.: připouští, že jednoduchý zákon (o org. veř. správy č. 125/1927 sb.) může měniti ústavní zákon (na ochranu svobody osobní, domovní atd. č. 203/1920 sb.) a pod.), takže polemika s články toho druhu by přesáhla účel tohoto článku i rámec Všehrdu.

Končíme tyto poznámky, jež jsou myšleny jako dodatek k našemu článku v posledním čísle minulého ročníku Všehrdu, přáním, aby došlo k realizaci návrhu dra Langra, jenž byl také přijat zemským zastupitelstvem, aby totiž campingové nařízení bylo předloženo k dobrozdání tomuto sboru v jeho říjnovém zasedání. Jestliže zájem o vyhlášku utuchl, je to jenom dočasné; celá kampaň, jíž jsme byli svědky po tři měsíce od publikace campingového nařízení zemského úřadu v jisté části našeho denního tisku, se bude jistě opakovati znovu, až s jarem dojde k novým incidentům (nehledě k zmírňovacímu dodatku z 18. května t. r.) a zejména se bude o něm mluvit znovu, až se vyhláška dostane před nejvyšší správní soud, který ji sotva bude moci srovnati se zákonem.